

kraftig Mindelse af den stramme Lugt, som Mads Vestrup førte med sig ind i alle Situationer.

Forøvrigt overraskede det ham ikke, at han bed fra sig nu. Det vilde sikkert heller ikke blive let at binde Munden paa ham. Aviserne skulde nok blive nødt til igen at beskæftige sig med denne Ulv i Faareklæder efter at man havde klippet Ulden af ham. Hans Glubskhed vilde blot vokse med Modstanden. Og den Tanke foruroligede ham. En Anelse om en genkommende, blodhungrende Korsdrager-Tid gled gennem hans Sind og gjorde ham modløs. Han havde al Respekt for den *rabies theologorum*, der lurede hos de fleste Danske og havde voldet saa mange Landsulykker. Og det kunde jo ikke nægtes, at Jordbunden var bleven godt forbedret for den af megen Ufornuft og Forvendthed i Tiden.

Det blev ham mere og mere en Overbevisning, at et Tidsskifte igen var ved at løbe ud. Midnatstimen var allerede naaet og Spøgeriet i fuld Gang alle vegne. Godt at han havde sit Favsingholm! Her kunde Jytte og han sidde velforvaret under den desperate Dødningsedans, indtil det igen gryede — for dem selv eller deres Børn.

Der blev banket paa hans Dør. Tjeneren kom ind og meldte, at en Dame ønskede at tale med ham. Det var Fru Bertha.